

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: a) D. S.

b) J. S.

oba zastoupeni advokátem Mgr. Davidem Heydukem
sídlem Jaselská 27, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Krajský úřad jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

za účasti: V. Š.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019, sp. zn. S-JMK 56150/2019
OÚPSŘ, č. j. JMK 95609/2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u krajského soudu žalobci brojí proti výše označenému rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Ivančice (dále jen „stavební úřad“ nebo „správní úřad prvního stupně“) ze dne 25. 2. 2019, č. j. S-MI 27483/2018-SÚ-Ha-7, kterým stavební úřad podle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) – dále jen „stavební zákon“ – dodatečně povolil k žádosti pana R. P. a paní S. P. ze dne 5. 11. 2018 stavbu „*opěrné zdi (nadezdění) a oplocení*“ na pozemku p. č. X v k. ú. K. P.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se stavební úřad vypořádal se všemi námitkami vznesenými žalobci v odůvodnění svého rozhodnutí, tudíž procesní práva účastníků nebyla zkrácena. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že stavební zákon v řízení o dodatečném povolení stavby nevyžaduje souhlas souseda se stavbou. Nesouhlas účastníka řízení se stavbou tudíž nemůže být důvodem pro nepovolení stavby. Žalovaný dospěl k závěru, že dodatečné povolení stavby nemůže nad míru přiměřenou poměrům ovlivnit pozemek žalobců. Žalovaný dodal, že povolovaná stavba nikterak neovlivnila stávající stav odvodu dešťových vod z cesty. Před pozemkem stavitelů navíc cesta netvoří ani nejvyšší bod stávajícího terénu přístupové cesty k rekreačním chatám v dané lokalitě. Provedené oplocení ani výška opěrné zdi nikterak nevybočuje z charakteru oplocení na sousedních pozemcích. Nařízení jejich odstranění by bylo v daném případě neopodstatněné. Závěrem žalovaný uvedl, že se ztotožňuje s názorem stavebního úřadu, že provedenou stavbou nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provádění ani zvláštními předpisy. Provedení stavby není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu ani s veřejným zájmem chráněným zvláštními právními předpisy.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobci namítají, že žalovaný nesprávně posoudil řádnost postupu stavebního úřadu, stran správnosti posouzení námitek vznesených žalobci během řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobci mají za to, že námitky týkající se umístění elektrické „niky“, dodržení odstupu od jejich pozemku, umístění vstupní brány v oplocení atd. jsou relevantní co do předmětu řízení o dodatečném povolení stavby.
4. Dále se žalobci připojili k námitkám vzneseným ze strany Ing. V. Š. (osoba zúčastněná na řízení) a J. Š., tedy námitkám týkajícím se možných změn orientace povrchových vod v důsledku provedené stavby, a uložení elektrokabelu. Žalobci dále zdůraznili, že i Ing. V. Š. a J. Š. odvolali svoji akceptaci dohody se stavebníky o odstupových vzdálenostech. Žalobci v rámci žaloby sdělili, že námitky vznesené manželi Š. berou za své.
5. Žalobci namítli, že z díkce § 114 stavebního zákona je evidentní, že, až na výjimky, se musí správní orgán vypořádat i s námitkami občanskoprávní povahy. To na základě svého úsudku, přičemž tento úsudek musí aktivně proběhnout, nikoliv námitky tzv. „shodit ze stolu.“ Žalobci mají za to, že stavební úřad i žalovaný nedostatečně posoudili vznesené námitky.
6. Žalobci dále považují napadené rozhodnutí za krajně nepřesvědčivé a mají za to, že svou snahou o stručnost a přehlednost rozhodnutí žalovaný založil vadu nedostatku důvodů

rozhodnutí. Žalobci proto namítají, že napadené rozhodnutí je prakticky nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje požadavky § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Podle jejich názoru žalovaný nedostatečně odůvodnil své napadené rozhodnutí. Nedostatečnost odůvodnění žalobci zejména spatřují v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevylicil dostatečně důkladně skutkové a právní okolnosti, které byly rozhodné pro posouzení námitek žalobců.

7. Závěrem žalobci namítají, že jak žalovaný, tak i správní orgán prvního stupně nepostupovali s dostatečnou odbornou péčí. Tento přístup tak ve svém důsledku vedl k tomu, že nebyl naplněn standard dobré správy, tedy došlo k porušení principu dobré správy, na kterém je správní řízení založené.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl, jelikož napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu, považuje za zákonné a správné.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve zrekapituloval odvolací námitky uplatněné žalobci a osobou zúčastněnou na řízení a konstatoval, že všechny tyto námitky jsou nedůvodné a se všemi se řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí.
10. K námitkám žalobců, že žalovaný nesprávně posoudil postup stavebního úřadu a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné, žalovaný uvedl, že jde jen o obecné námitky.
11. Žalovaný setrvává na svém rozhodnutí, na které v podrobnostech odkázal a soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. První posouzení věci soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Předně se soud zabýval žalobní námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobci uplatnili námitku nepřezkoumatelnosti toliko v obecné rovině, a proto se s ní krajský soud i v této rovině vypořádal. Soud námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou a přílehlavou. Napadené rozhodnutí jakožto i prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu je dle soudu srozumitelné, strukturované a ve sporných otázkách dostatečně odůvodněné. Žalovaný reagoval na všechny podstatné aspekty projednávané věci a relevantní námitky, které ve správním řízení žalobci i osoba zúčastněná na řízení vznesli, nelze proto přisvědčit názoru žalobců, že je napadené rozhodnutí nepřesvědčivé. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné, a to ať už z důvodu nesrozumitelnosti, pro nedostatek důvodů či pro vnitřní rozpornost.
14. Nejprve se soud zabýval námitkami žalobců vedených proti vymezení předmětu řízení. Nyní posuzovaná rozhodnutí byla vydána v rámci řízení o dodatečném povolení stavby „*opěrné zdi (nadezdění) a oplocení*“. Správní orgány tak správně považovaly za relevantní pouze ty námitky, které směřovaly proti dodatečnému schválení této stavby. Některé námitky správní orgány správně vyhodnotily jako námitky irelevantní pro dané řízení.

Týká se to zejména umístění elektrické „niky“; možnost, že by z prostoru této niky mohli být uživatelé sousedních nemovitostí fyzicky napadeni, nesouvisí s nynějším řízením o dodatečném povolení stavby, nýbrž se spekulací o hypotetickém trestněprávním jednání třetích osob. Umístění schodiště již bylo předmětem jiného, pravomocně ukončeného, řízení; umístění související branky v oplocení pak lze považovat za logické a očekávatelné. Pokud jde o dodržení odstupových vzdáleností v případě oplocení a nadezdění opěrné zdi, pak k tomu správní orgány příhodně uvedly, že tyto vzdálenosti nejsou pro takové případy vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a ani jiným právním předpisem stanoveny.

15. K námitkám vzneseným manželi Š. ve správním řízení soud dodává, že lze pochopit, že se žalobci zastávají i dalších sousedů stavitelů, kteří nevyužili možnosti podání správní žaloby, pakliže se domnívají, že i oni mohli být poškozeni vydaným rozhodnutím, ovšem podaná správní žaloba neslouží jako *actio popularis*, žaloba ve veřejném zájmu. Žalobci se můžou domáhat ochrany pouze svých vlastních veřejných subjektivních práv (nikoli tedy cizích), a manželé Š. v odvolacím řízení uplatnili námitky týkající se pouze jejich vlastního pozemku. K tomu však soud dodává, že i námitky vznesené manželi Š. byly stavebním úřadem řádně vypořádány (viz str. 5 rozhodnutí stavebního úřadu).
16. Soud souhlasí se žalobci, že i soukromoprávní námitky jsou pro rozhodování stavebního úřadu relevantní (např. viz § 89 odst. 6 nebo § 114 odst. 3 stavebního zákona). V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad dle § 129 odst. 2 stavebního zákona postupuje přiměřeně podle § 110 až 115 stavebního zákona, tudíž se na uplatňování námitek občanskoprávní povahy užije § 114 odst. 3 stavebního zákona. Podle § 114 odst. 3 stavebního zákona platí, že v případě, kdy mezi účastníky řízení nedojde k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, pak si o ní stavební úřad učiní úsudek a ve věci rozhodne.
17. Žalobci námitku týkající se nevypořádání se s občanskoprávními námitkami uplatnili toliko v obecné rovině, nijak nekonkretizují, se kterou občanskoprávní námitkou se žalovaný či stavební úřad nevypořádali. Ze správního spisu (konkrétně z protokolu ze dne 10. 1. 2019 o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením) soud zjistil, že takovou relevantní námitkou občanskoprávní povahy byla pouze námitka týkající se odvodu vody (a ta navíc byla vznesena paní Š.). K tomu stavební úřad ve svém rozhodnutí (viz str. 5) uvedl, že „nadezdění dvou šárů betonových tvárnic (výšky 0,5 m) na stávající opěrnou zeď nikterak neovlivnilo stávající stav odvodu dešťových vod ze stávající cesty. [...] Před domem manželů P. navíc cesta netvoří ani nejvyšší bod stávajícího terénu přístupové cesty k rekreačním chatám v dané lokalitě. Provedené oplocení ani výška opěrné zdi nikterak nevybočuje z charakteru oplocení na sousedních pozemcích. Odstranění by bylo v daném případě neopodstatněné a ve věci odvodu dešťových vod nic neřešící. Dešťové vody ze staveb budou zasáknuty na pozemek stavebníka, tak aby nepůsobily škody na sousedních pozemcích. [...] Na pozemku p. č. X kat. území K. P. je navíc navržena (mezi cestou a opěrnou zdí) drenážní rýha se zatravněním zbývajících prostoru.“ Z uvedeného je zřejmá zcela logická úvaha stavebního orgánu týkající se námitek odtoku dešťových vod, nelze mít proto za to, že by si správní orgán o této námitce neučinil úsudek a pouze ji „shodil ze stolu“, jak namítají žalobci. Námitka žalobců stran nevypořádání občanskoprávních námitek je proto nedůvodná.
18. I poslední žalobní námitka ohledně nenaplnění standardu dobré správy byla žalobci vznesena pouze v obecné rovině, a proto se s ní krajský soud i v této rovině vypořádal.

Stavební úřad splnil veškeré zákonné povinnosti, které jsou mu stavebním zákonem (zejména dle § 111 a 112) i správním řádem kladeny. Stavební úřad provedl místní šetření k seznámení se stavem dodatečně povolované stavby, zkontroloval soulad stavby s doloženou projektovou dokumentací, správně označil účastníky řízení a následně se vypořádal se všemi jimi vznesenými námitkami. Žalovaný se poté řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami vznesenými účastníky řízení. Soud má proto za to, že žalovaný i stavební úřad postupovali řádně a s dostatečnou odbornou péčí, proto i tato námitka žalobců je nedůvodná.

V. Závěr a náklady řízení

19. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tato osoba nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. října 2021

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu